

מסכת כריתות

פרק א משנה ו

המפלת אור לשמונים ואחד, בית שמאי פוטרין מן הקרבן, בית הלל מחיבים. אמרו בית הלל לבית שמאי, מאי שנא אור לשמונים ואחד מיום שמונים ואחד. אם שנה לו לטמאה, לא ישנה לו לקרבן. אמרו להם בית שמאי, לא, אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד, שכן יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן, תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד, שלא יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן. אמרו להן בית הלל, והרי המפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת תוכיח, שלא יצאה בשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן וחיבת בקרבן. אמרו להם בית שמאי, לא, אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת, שאף על פי שאינו ראוי לקרבן יחיד, ראוי לקרבן צבור, תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד, שאין הלילה ראוי לא לקרבן יחיד ולא

לְקָרְבָן צָבוּר. הַדָּמִים אֵינָן מוֹכִיחִין, שֶׁהַמִּפְלֵת בְּתוֹךְ מְלֹאֶת,
דָּמִיָּה טִמְאִין, וּפְטוּרָה מִן הַקָּרְבָּן:

מקור: ספריא | Powered by Sefaria.org